

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησία . . . . . Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησία » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἔ δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
 τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἀνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας).

Σχολὴ ἀπόρων παιδῶν ἐν Σύρῳ.

Ἐπὶ τὸν τίτλον τοῦτον, ὡς γνωστὸν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωσίᾳ, συνεστάθη Σχολὴ διὰ τὰ ἄπορα παιδιὰ ἐνταῦθα πρὸ 7 περίπου ἔτων, κέντρον ἔχουσα τὸν τιμὴν εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος περιάπτοντα σύλλογον Παρνασσόν. Ἡ Σχολὴ αὕτη ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεώς της πύτύχησε, τυχοῦσα ἐκάστοτε Κοσμητόρων, οἵτινες ὁμολογουμένως ἠγνόουν καὶ ἐπεδιώξαν τὸν κοινωφελῆ τοῦ ἴδρυτοῦ σκοπόν. Ἐντεῦθεν ἐπὶ τοσοῦτον προώδευσε ἡ Σχολή, ὥστε νῦν ἀμιλλᾶται καὶ συναγωνίζεται πρὸς τὸ κέντρον κατὰ τε τὴν ἠθικὴν τῶν παιδῶν μόρφωσιν καὶ ὕλικὴν ἀποκατάστασιν. Τοῖς λόγοις τούτοις μαρτυροῦσιν αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ἡ Κοσμητεία ἡ ἀπαρτιζομένη τανῦν ἐκ τῶν κ. κ. Μεθοδίου Παπαναστασοπούλου, διευθυντοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερατικῆς Σχολῆς, Λεωνίδα Κουτσοδόνη, διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Νικολάου Παπαδάμ καὶ Γεωργίου Γαλάτη, ἀμοτέρων ἀξιοτίμων ἐμπόρων καὶ Μιχαὴλ Ναύτη, δικηγόρου, ἀφοῦ ἀπηρτίσθη κεφάλαιον, διὰ τῆς μεγίστης οικονομίας, ἄνω τῶν 10,000 δραχμῶν, ἐσκέφθη συνετῶς νὰ χρησιμοποίησιν τὸ ποσὸν τοῦτο μὲ τὴν ἀγορὰν καὶ ἀπόκτησιν οἰκίας διὰ τὴν Σχολήν, καὶ ἡ σκέψις της αὕτη καὶ ὁ πόθος της ἐπλήρωθη πρὸ δέκα ἡμερῶν, ἀγορασθείσης τῆς οἰκίας Παπαῖ Ἰωάννου, τῆς κειμένης ἐν καταλλήλῳ καὶ κεντρικῇ θέσει ἀντὶ δέκα καὶ πέντε (15) χιλιάδων

Β. Δ. δραχμῶν, ἐξ ὧν τὰς μὲν ἑνδεκα χιλιάδας ἐπλήρωσεν ἀμέσως, ἔμεινε δὲ τῷ πρώτῳ ἰδιοκτῆτῃ χρεώστῃ ἡ Κοσμητεία δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων.

Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῆς Ἐρμουπόλεως προστίθεται καὶ τὸ ἄσυλον τοῦτο τῶν ἐγκαταλελειμμένων παιδῶν, ἀποτελοῦν μέρος τῶν ἠθικῶν κεφαλαίων τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς φήμης, ἣν χαίρει ἡ πόλις αὕτη ἐπὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθοεργίᾳ αὐτῆς.

Ἐν τῷ νέῳ τούτῳ καταστήματι ἐκτὸς τοῦ μουσικοῦ θιάσου, τοῦ δι' ἀτρίτων πόνων καὶ δαπάνης τῆς Σχολῆς καταρτισθέντος, καὶ τοσοῦτον χρησίμου πρὸς ψυχαστασίαν τῆς ἡμετέρας κοινωσίας καταστάτης, ἡ Κοσμητεία καταγίνεται ἤδη, ὡς μανθάνομεν, νὰ εἰσαγάγῃ καὶ βιωφελεῖς τέχνας πρὸς πορισμὸν τῶν παιδῶν. Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἡ Κοσμητεία ἀναγνωρίζει, ὅτι δὲν ἤθελε προέλθῃ τόσον εὐάρεστον καὶ αἴσιον ἀποτέλεσμα, ἂν δὲν ἤρχετο ἀρωγὸς καὶ ἀντιλήπτωρ ὅτε φιλόκαλος Δῆμος Ἐρμουπόλεως καὶ αἱ εὐγενεῖς καρδίαι τῶν Ἐρμουπολιτῶν, εἰς οὓς ὀφείλει ἄπειρον τὴν εὐγνωμοσύνην ἡ Κοσμητεία, διότι ἰλαροὺς δότας εὗρεν ἀεὶποτε αὐτούς.

Ἐκ δὲ τῆς μέχρι τοῦδε ἀγαθῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ Δήμου καὶ ἰδίᾳ ἐκάστου τῶν πολιτῶν ἀντλοῦσα θάρρος ἡ Κοσμητεία, δικαιούται νὰ περιμένῃ τὴν καὶ εἰς τὸ μέλλον συνδρομὴν καὶ ἀντίληψιν αὐτῶν, καὶ νὰ τρέφῃ τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὴν ὀφειλὴν τῶν τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν ταχέως θὰ καταβάλλῃ καὶ ἀποτίσῃ ἡ γενναϊότης καὶ ἡ φιλοτιμία τῶν φιλευσπλάγγων καρδιῶν τῶν τέκνων τῆς Ἐρμουπόλεως, ὧν, αἱ ἀγαθαὶ αὐταὶ πράξεις βεβαίως θὰ προκαλέσωσι τὰς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν εὐλογίας τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς, ὅστις τὴν ἐλεημοσύνην ἀνεκέρυξεν ὡς τὴν μόνην κλεῖδα, δι' ἧς ἀνοίγεται εἰς τὸν χριστιανισμὸν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ κατὰ τῆς Γαλλίας ὕψος τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ἀποβαίνει ὀσημέρει δριμύτερον. αἱ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀποκείται (ἔγραφεν ἡ Ἄσσημαίᾳ) νὰ ἀποφασίσῃ, ἂν θὰ ἀναγνωρίσῃ ἐν τοῖς ἰταλικῶς λιμέσι τὴν γαλλικὴν ἐπὶ τῆς Τύνιδος προστασίαν. Εἰς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν ἐν τούτοις πρέπει νὰ γίνῃ καταληπτὸν, ὅτι, ὑποκειμένου λόγου περὶ Αἰγύπτου, οὐδεμίᾳ θὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὴν οὐδὲ σκιὰ μείζονος δικαιοῦ.

δοσίας, ευρύτερου κύρους ή πλείονος δυνάμεως. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐκρίνε σκοπίμων νὰ ἀναμιχθῆ εἰς τὰ τῆς Τύνιδος καὶ ἐνεκαίνισεν αὐτόθι ἰδίαν ἀρχὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα προστασίας. Ἐπὶ τοιαύτου διαβήματος μία μόνη βραχυτάτη δέον νὰ γίνῃ παρατήρησις εἰς ἑδῶ καὶ μὴ προσωτέρω. Ἀδιάφορον εἶναι νὰ μάθωμεν, τίς εἶναι παρεσκευασμένος νὰ ἀναγνωρίσῃ πλείονος ἐρπαγᾶς. Ἡ Ἀγγλίς βεβαίως δὲν θὰ ποιήσῃ τοῦτο. Ἐάν οἱ Γάλλοι φαντάζονται, ὅτι, στηριζόμενοι εἰς τὴν φιλίαν τοῦ Βίσμαρκ, δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι κατὰ τὸ δοκοῦν ἐν τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ, ταχέως θὰ νοήσωσι τὴν πλάνην των. Ὁμοίως ἐκφράζονται καὶ αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες.

Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, ἀνεξαρτήτως παντὸς κόμματος, εἶναι σφόδρα ἐξηρηθισμένοι κατὰ τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς. Βεβαίως ἡ ἐπὶ τὴν Τύνιδα στρατεία τῶν Γάλλων προσέβαλε βαθέως τὴν φιλοτιμίαν τῆς Ἰταλίας, ἀλλ' οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ φαντασθῆ ὅτι θὰ προεκάλει καὶ τοσαύτας ἐκδηλώσεις φλογερᾶς ἀντιπαθείας καὶ μίσου. Δὲν ὑπάρχει ἰταλικὴ ἐφημερίς, ἥτις νὰ μὴ λέγῃ τὰ ἐξ ἀμάξης κατὰ τῆς «γαλλικῆς φιλοκτημοσύνης» καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Γαριβάλδης, ὁ ἐκθειάσας ἐκάστοτε τὰς δημοκρατικὰς ἀρχάς, δὲν ὤκνησε νὰ κηρύξῃ ὅτι οἱ ἐν Γαλλίᾳ δημοκρατικοὶ κατέστησαν ἀπὸ τοῦδε ἀδύνατον πᾶσαν πολιτικὴν συνεννόησιν Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Ἀλλὰ καὶ αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀνταποδίδουσι τὰ ἴσα πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς, εἰκονίζοντες αὐτοὺς ὡς λαὸν ἀχάρστον καὶ φιλοκερδῆ, ὑπομιμνήσκοντες δὲ τὰς θυσίας τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῆς ἰταλικῆς ἐνότητος. Αἱ μετριοπαθέστεραι τῶν ἐν Παρισίοις ἐφημερίδων ἐκφράζουσι λύπην ἐπὶ τοῖς γινομένοις, θεωροῦσι δὲ καὶ τὸ ζήτημα οὐχὶ ὄλως ἀνοικονόμητον. Ἡ Γαλλία, λέγουσιν αὐταί, οὔτε συμφέρον οὔτε δικαίωμα ἔχει νὰ κτασθῆ ἀπολυτὸς δέσποινα ὅλης τῆς βορείου Ἀφρικῆς καὶ αὐτὴ ἡ διαρκὴς τῆς Τύνιδος κατάληψις εἶναι ἀμφίβολος, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἀμφίβολος εἶναι ἡ εἰς Τρίπολιν ἐπιδρομὴ τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων. Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ἀμοιβαίας ἐκτιμῆσεως τῶν γαλλικῶν καὶ ἰταλικῶν συμφερόντων, δύνανται νὰ εὔρεθῇ τρόπος τις πρὸς ἐξοικονόμησιν τῆς φιλοτιμίας ἀμφοτέρων τῶν διαφερομένων. Ἀλλ' εἰς τὰς φιλοφροσύνας ταύτας οἱ Ἰταλοὶ οὐδεμίαν παρέχουσι σπουδαιότητα κατ' αὐτοὺς, ἡ ἐπάνοδος τῶν πρόσθεν σχέσεων Ἰταλίας καὶ Γαλλίας ἐξήρτηται ἐκ τῆς κενώσεως τῆς Τύνιδος. Ἡ Ἰταλία δὲν ἔχει ὄρεξιν κατακτήσεων, ἀλλὰ δυσανασχετῆ βλέπουσα ὅτι αἱ κατακτήσεις τῆς Γαλλίας διακυβεύουσι τὰ ἰταλικά συμφέροντα ἐν τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ. Ἡ Ἰταλία δὲν θέλει νὰ δεσπόσῃ τῆς Τύνιδος ἀλλὰ καὶ δὲν ἀνέχεται βλέπουσα αὐτόθι δεσπύζοντας τοὺς Γάλλους. Ἡ πρόφασις τῶν Γάλλων ὅτι μόνη ἡ ἀσφάλεια τῆς Ἀλγερίας ὀπηγόρουσε τὴν ἐπὶ τὴν Τύνιδα στρατείαν, εἶναι, κατὰ τὰς ἰταλικὰς ἐφημερίδας, φανερὰ ὑπόκρισις. Καὶ τοῦ ὑπουργοῦ Βαρθελεμῦ Σαιντιλαίρ αἱ ἀλλεπάλληλοι διαβεβαιώσεις περὶ τῶν ἀγενναίων τῆς Γαλλίας προσθέσεων εἶναι ἐκ τῶν τετριμμένων ἐκείνων λόγων, δι' ὧν οἱ γάλλοι διπλωμάται προσπαθοῦσι νὰ καλύψωσι τὰ πραγματικὰ αὐτῶν σχέδια. Ταῦτα καὶ ἄλλα παραπλήσια ἰσχυρίζονται αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες.

Ἐν τῇ Γαλλικῇ Γερουσίᾳ ὁ γέρον ὑπουργὸς Βαρθελεμῦ Σαιντιλαίρ ἐπροσπάθησε νὰ μετριάσῃ τοὺς περὶ Τύνιδος καὶ Τρίπολεως ἐπικρατοῦντας φόβους. «Ἡ εἰς Τύνιδα στρατεία (εἶπεν) ἐπεβλήθη ἡμῖν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἡ συνθήκη ἢ συνωμολογήσαμεν μετὰ τοῦ βέου οὐδεμίαν συνεπάγεται προσάρτησιν ἀλλὰ σκοπεῖ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἀλγερίας. Ζήτημα Τρίπολεως οὐδαμῶς ὑπάρχει, ἀλλὰ ὑπεκινήθη μόνον

ὑπὸ ἀλογίστων δημοσιογράφων. Πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἐδηλώσαμεν ἐσχάτως ὅτι ἡ μελετωμένη δῆθεν ὑπὸ τῆς Γαλλίας κατακτίσις τῆς Τρίπολεως ἦτο αὐτόχρονα φαντασμοποιία, ἐπινοηθεῖσα ὑπὸ τῶν χειρίστων ἐχθρῶν τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους». Ἡ συντηρητικὴ ἀντιπολίτευσις ἐθεώρησεν ἀκούτως τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ ὑπουργοῦ. Ἀλλ' ὁ ἰταλικὸς καὶ ὁ ἀγγλικὸς τύπος παρατηρεῖ ὅτι ἄλλα λέγουσι καὶ ἄλλα πράττουσιν οἱ ὑπουργοὶ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐδημοσίευσεν «Κυανὴν Βίβλον» περὶ Τρίπολεως, περιέχουσαν 12 διπλωματικὰ ἔγγραφα, χρονολογούμενα ἀπὸ τῆς 15 ἰουνίου μέχρι τῆς 26 ἰουλίου. Τὸ σπουδαιότερον τῶν ἐγγράφων τούτων εἶναι ἡ ἀπὸ τῆς 15 ἰουλίου διακοίνωσις τοῦ Γράμβιλ πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴν Λάϋον, λέγουσα ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Τρίπολις εἶναι ἐπαρχία τοῦ τουρκικοῦ κράτους, γειτονεῖ δὲ καὶ πρὸς τὴν Αἴγυπτον, ἡ Ἀγγλία δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ τὴν αὐτὸς ἐπέμβασιν τῆς Γαλλίας καθ' ὃν τρόπον ἐθεώρησε τὴν εἰς Τύνιδα στρατείαν· θὰ προεκαλεῖτο νέον σπουδαῖον ζήτημα ἐάν ἡ Γαλλία ἐσπευδε νὰ ἀσκήσῃ εἰς Τρίπολιν ἀποκλειστικὴν ἢ εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ θὰ ἐταράσσεται αὐτὸς ἡ εἰλικρινὴς φιλία Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ὁ λόρδος Λάϋον ἀπήντησε τῇ 5/17 ἰουλίου ὅτι, κατὰ τὴν ῥητὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Βαρθελεμῦ Σαιντιλαίρ, ἡ Γαλλία θεωρεῖ τὴν Τρίπολιν ἀναμφίλεκτον ἐπαρχίαν τοῦ τουρκικοῦ κράτους καὶ οὐδαμῶς διανοεῖται νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτὸς εἰσβολὴν ἢ νὰ ἀσκήσῃ ἀποκλειστικὴν ἀθεντίαν. Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἔστω βεβαία (προσέθηκεν ὁ Σαιντιλαίρ) ὅτι ἡ Γαλλία, καὶ ἀναγκαζομένη νὰ λάβῃ ἀμυντικὰ μέτρα, οὐδέποτε θὰ ὑπερβῇ τὰ σύνορα τῆς Τρίπολεως. Ἀφ' ἐτέρου ὁ Γράμβιλ ἐντέλλεται τῇ Πύλῃ νὰ ἀποφύγῃ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ παράσῃ εἰς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν εὐλογον ἀφορμὰν παραπόνων.

Παρὰ πάσας τὰς συνδιαλλακτικὰς ταύτας διακηρύξεις, τὰ πράγματα ἐν Τύνιδι φαίνονται λίαν κρίσιμα. Τὰ στίφη τῶν ἐπαναστατῶν πολλαπλασιάζονται ὁσμέραι· ἐσχάτως 1500 Ἀραβες προσεγγίσαντες εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως, ἐθανάτωσαν ἐπτὰ Εὐρωπαίους καὶ ἐνέσπειραν τρόμον εἰς τὰ πέριξ. Οἱ στρατιῶται τοῦ βέου παρέχουσιν ὑπανοίαν· ὅτι διατελοῦσιν εἰς κρυφίας συνεννοήσεις πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὰ περὶ Μπαλάσκα, ὡς κρουρηθέντος ὑπὸ τοῦ ὡς ὑπόπτου θεωρουμένου Γρίσπου, καὶ συνεργοῦ εἰς τὴν γενομένην κλοπὴν τῶν 75 χιλιάδων φράγκων τῶν κ. κ. Κανάκη καὶ Χαριλάου δὲν εἶνε ἀληθῆ, ὡς ἐξετέθησεν ἐν ταῖς «Νέαις Ἰδέαις». Τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως ταύτης λήγει μέχρι τῆς συλλήψεως καὶ ἀποστολῆς τοῦ Α. Γρίσπου εἰς Ἀθήνας, ἐν τῇ πόλει ἡμῶν συλληφθέντος. Τὰ μετὰ ταῦτα, ἦτοι περὶ τοῦ εἰς Ἀμοργὸν ἐντεῦθεν διαπεμφθέντος καινουργοῦ κιβωτίου διὰ τοῦ γαμβροῦ τοῦ Γρίσπου Κωβαίου κατὰ τὴν 12 ἰουλίου διὰ πλοίου ἱστοφόρου, καὶ ἡ κατάσχεσις τοῦ ὁποῦ διετάρχη προ ἐννέα ἡμερῶν παρὰ τῆς παρ' ἡμῖν Βισαγγελίας ἀγνωροῦνται, οὐδεμίαν εἰδήσεως ἐλθούσης ἐκεῖθεν. Ὅ,τι περὶ τοῦ κιβωτίου τούτου γνωσθῆ διὰ τοῦ ἐξ Ἀμοργοῦ περμινομένου ἀτμοπλοίου, τοῦτο θὰ ἦνε συνέχεια τοῦ τῆς κλοπῆς δράματος. Καὶ περὶ ἧς θὰ γράψωμεν ὅ,τι δυνηθῶμεν νὰ ἐξακριβώσωμεν.

— Ἀνοιχθέντος τοῦ εἰς Ἀμοργὸν σταλέντος κιβωτίου τοῦ Α. Γρίσπου παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀμοργοῦ εὔρεθησεν ἐν αὐτῷ ὀλίγα ἐνδύματα, ἅτινα ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς τῇ Βισαγγελίᾳ. Οὐχὶ δὲ καὶ τὸ πτώμα τοῦ νέου Μπαλάσκα, καθ' ὃ διέλαβεν ἡ ποιητικὴ φαντασία τοῦ ἐν ταῖς «Νέαις

Ίδεαι: ο γράψκτος τῆ τραγικὸν περὶ αὐτοῦ ἐπεισόδιον.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην περὶ τὴν 10ην ὥραν π. μ. κλέπτῃς εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πτωχοκομείου κειμένην οἰκίαν τοῦ ἐργάτου Ἰωάννου Μανούσου, ἀνεωγμένην εἶσαν, ἀφήρεσεν ἐξ αὐτῆς τὸ ἀποταμίευμα τῶν οἰκονομῶν του ἐκ δραχ. 800 καὶ τινὰ τιμαλφῶν πράγματα ἀξίας 100 δραχμῶν. Ἡ πράξις ἀναμφιβόλως διεπράχθη παρὰ γείτονος, γινώσκοντος ἀκριβῶς ὅτι ὁ πτωχὸς ἐργάτης εἶχε τεταμιευμένον τοιοῦτον περίσσευμα καὶ καιροφυλακτοῦντος πότε ἡ οἰκοκυρὰ ἤθελεν ἀπέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γείτονος, διὰ νὰ δυνθῆ νὰ διαπράξῃ τὴν κλοπὴν ἀράτος. Ἡ Ἀστυνομία, εἰς ἣν ἀνέφερε τὸ γεγονός, ὁ παθὼν καταγίνεται εἰς ἀνακάλυψιν τοῦ κλέπτου.

— Ἐν τοῖς χωρίοις Ἄρτης ἀνεφύη διένεξις μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν καλλιεργητῶν ὡς πρὸς τὸ ὀφειλόμενον δικαίωμα ὑπὸ τῶν καλλιεργητῶν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας. Ἡ κυβέρνησις σπεύσασα συνέστησε τῷ Βασιλικῷ ἐπιτρόπῳ τὴν λήψιν τῶν καταλλήλων καὶ ἡπίων μέτρων πρὸς διατήρησιν τοῦ καθεστώτος καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχουσῶν μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ καταληφθέντος τμήματος σχέσεων καὶ ὅπως μὴ γεννηθῶσι δυσαρέσκαιαι καὶ ἀνωμαλίας.

Διατάχθη δ' ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἵνα καταλάβῃ στρατιωτικῶς ἅπαν τὸ τμήμα. Ἐξεδύθησαν αἱ δέουσαι διαταγαὶ καὶ ὀδηγαί, ὅπως ἐξημαλυνθῶσιν εἰρηνικῶς αἱ ἀναφυόμεναι διενέξεις. Ἐν ἧ δ' ἂν περιπτώσει οἱ καλλιεργηταὶ ἐπιμείνωσιν ἀρνούμενοι νὰ ἐκτελέσωσι τὰς πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας ὑποχρεώσεις των, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ, συνεννοουμένη μετὰ τῆς στρατιωτικῆς, δεόν ν' ἀπαγορεύῃ τὴν ἐκ τῶν ἀλωνίων συγκομιδὴν μέχρι οὗ οἱ ἰδιοκτῆται λάβωσι τὸ ἀνήκον αὐτοῖς δικαίωμα κατὰ τὰς ἰδιαίτερας μετὰ τῶν καλλιεργητῶν συμφωνίας. Ταῦτα κατὰ τὸ **Ἄβηθικὸν Πνεῦμα**.

— Τὸ ὑπουργεῖον πῶν Στρατιωτικῶν ἀπεθύμει πρὸς ἅπαντα τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα τὴν ἐξῆς τηλεγραφικὴν διαταγὴν:

Ἄμα παραλαβῆ παρούσης, θέλετε ἀκυρώσει τὰς ἀπὸ τῆς 1ης ἰσταμένου μηνὸς καὶ κατόπιιν ἐνεργηθείσας παρ' ὑμῶν κατατάξεις τῶν ἐπιστράτων, οἵτινες ὄντες ἐγγεγραμμένοι εἰς μητρώα ἀρρένων ὑπὸ ἡλικίαν εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἐπὼν, συνεπλήρωσαν πρῶτην Ἰουλίου τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ ἐξαιτήσῃ τηλεγραφικῶς, δυνάμει παρούσης, παρὰ σχετικῶν σωμάτων τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν.

— Διατάχθησαν τὰ ἐν Ἄρτῃ 11ον καὶ 25ον πεζικὰ τάγματα νὰ μεταβῶσι διὰ Καρβασαρά καὶ Καρπενησίου εἰς Λαμίαν.

— Κατὰ τὴν Ἄβακτῶ ἡ Πύλη ἀπεφάσισε νὰ ἀφίγη νὰ εἰσέρχωνται εἰς Ἄρταν ἐλεύθερα τέλους τὰ κτήνη καὶ τὰ τρόφιμα, καὶ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Κουντουριώτην.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις κ. Μιχαὴλ Κατσιμπαλῆς ἐκέρδησεν ἐκ τοῦ λαχείου Ἀμβούργου 100,000 μαρκῶν, ἧτοι δραχ. 150,000.

— Ἡ περιουσία τῆς ἐταιρίας τῶν τυπογράφων καὶ βιβλιοπωλῶν τοῦ **Γουτεμβέργιον** ἀνέρχεται κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν λογαροσίαν τοῦ διοικητικῆς συμβουλίου εἰς δραχ. 15,622.20. Ἀριθμεῖ δ' ὑπαρξίν 13 ἐτῶν.

— Εἰς τὸν ἀφῆρον τῆς Ὀρθρουοῦ γράφουσιν ἐκ Καρδίτσας τὰ ἐπόμενα:

Ἡ ληστεία ἐπὶ τοσοῦτον ἐκορυφώθη ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἐθρασύνθη, ὥστε καὶ τὰς σπουδαιότερας τῶν πόλεων ἀπειλεῖ νὰ ὑποτάξῃ εἰς τὴν ἑαυτῆς κυριαρχίαν. Ἀπόδειξις δὲ τῆς ἀνδροθεΐας ταύτης ληστείας ἐστὶν ἡ ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν περὶ τὴν 6 Ἰουλίου συμβῆσα ἐν μέσῃ Καρδίτῃ αἰχμαλωσία τοῦ Νετζίπ ἐφένδη, κτηματίου, ὑπὸ τοῦ ληστάρχου Ἀν-

δρέα Τεταγιώτου, ζητούντος παρ' αὐτοῦ λύτρα 3,000, ἐν χρόνῳ καθ' ὃν αἱ Τούρκοι ἐξεληθάντες μετὰ τὴν προσευχὴν των τοῦ τζαμίου συνεδρίαζον ἐν αὐτῷ. Οἱ τούρκοι ἔντρομοι καὶ περιδεεῖς γενόμενοι ἐνεκὰ τῆς τολμηρᾶς ταύτης ληστείας, συνέταξαν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἣν ἀπέστειλαν εἰς Ἀθήνας διὰ τοῦ δημάρχου Κτημενίων, παρακαλοῦντες αὐτὴν νὰ ἐπισπεύσῃ ὅσον οἶόν τε τάχιον τὴν κατάληψιν τοῦ τμήματος Καρδίτσας, διότι κινδυνεύει ἡ ὑπαρξίς των.

Ἐπερὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου εἰς τοὺς λειμῶνας τῆς Νευροπόλεως συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ληστάρχου Στέλου ὁ Δημήτριος Κοτρότζος καὶ Δημήτριος Παππαναστάσης, κάτοικοι τοῦ χωρίου Μεσονικόλα, ἀπηλλάχθησαν δὲ τῆς αἰχμαλωσίας ἀντὶ λύτρων 335 λιρῶν.

— Βασιλικῶ διατάγματι ἀπὸ 9 Ἰουλίου ἐχορηγήθη πίστωσις δραχ. 200,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1881, καταλογιζομένη ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον ασύστασις καὶ λειτουργία τηλεγραφικῶν σταθμῶν εἰς τὰ καταλαμβανόμενα μέρη τῶν προσαρτωμένων τῇ Ἑλλάδι χωρῶν.

— Κατὰ νεωτέρας ἐκ Βώλου εἰδήσεις, τῆς προηθῆς Δευτέρας μ. μ. οἱ Τούρκοι μεταφέρουσιν ἀκαταπαύστως τὸ πολεμικὸν ὕλικόν τοῦ Δομοκοῦ, τῆς Λαρίσης, καὶ ἄλλων σημείων ἐπὶ δύο ἐν Βώλῳ ἠγκυροβολημένων ἀτμοπλοίων. Τοῦ ὕλικου τούτου, τὸ μὲν παλαιὸν μεταφέρεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὸ δὲ νέον καὶ χρήσιμον μετακομίζεται εἰς τὴν Ἐλασσῶνα. Φαίνεται, ὅτι ἡ νέα ἀμυντικὴ γραμμὴ τῶν Τούρκων, πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, παρασκευάζεται ἰσχυρά. Οἱ Τούρκοι πανοικεῖ ἀναχωροῦσιν ἐκ Βώλου, καὶ ἐν γένει ἐκ τῆς Θεσσαλίας, μὴ ἀνεχόμενοι τὴν νέαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, εἰ καὶ ἀνομολογοῦσιν, ὅτι ἔσονται καὶ ἀσφαλεῖς καὶ ἐλεύθεροι. Δὲν δύνανται νὰ συμμορφωθῶσι τῇ ἰδέᾳ τῆς ἰσότητος πρὸς τοὺς πρῶην ὑπηκόους των, οὔτε νὰ ἴδωσι τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, κυματίζουσαν, ἀντὶ τῆς τουρκικῆς, ὡς κυρίαν. Αἱ γυναῖκες δὲ τῶν Τούρκων εἰσὶν αἱ μᾶλλον ἐντεινύσαι τὰ τοιαῦτα τῶν ἀνδρῶν αἰσθήματα, συμπράττοντας ἔχουσαι καὶ τοὺς Κληρικούς. — Ἡ ληστεία ἐπικρατεῖ κυρία, καθ' ἅπασαν τὴν Θεσσαλίαν, ἀπειλοῦσα καὶ τὰ κεντρικώτερα ἐστὶ μέρη, τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας, οὐ μόνον ἀδιαφορούσης, ἀλλὰ καὶ ἐνισχυούσης ἐτι τὰς ἀρπαγὰς. Εἰς τοὺς ληστὰς προστετέθησαν καὶ οἱ Τούρκοι στρατιῶται, οἵτινες, μεταβαίνοντες εἰς Βῶλον, λεηλατοῦσι τὰ καθ' ὅδον χωρία, τὰ ποιμνία καὶ τοὺς ἀγρούς. Οἱ λησταὶ εἰσὶ Βλάχοι, χριστιανοί, κυρίως τοὺς χριστιανοὺς ληστεύοντες· μία μόνη ἐξαιρέσις ληστεύσεως Τούρκου ἐγένετο ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐκ Καρδίτσας βαθυπλούτου βέη Γρουσοῦρ ἐφένδου. Ὑπὲρ τούτου ἐζήτηθη παρὰ τῶν Τούρκων ἡ προστασία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διὰ τοῦ δημάρχου Κυτιέων. Εἰσέτι ἀγνοεῖται ἡ τύχη τοῦ αἰχμαλωτισθέντος, ἀφ' οὗ ἐζήτηθησαν μεγάλα λύτρα. (Αἰών).

— Ἐκ Πετροπόλεως ἐπιβεβαιούται ἐπισήμως ἡ εἰδήσις περὶ πυρπολήσεως 119 γυναικῶν καὶ κορασιῶν ἐν κτήματι τινὶ τῆς ἐπαρχίας Κούρσι, ἣν καὶ ἡμεῖς ἀνεγράψαμεν εἰς τι τῶν προηγουμένων ἡμῶν φύλλον. Ἡ πράξις ἐγένετο οὕτω: 119 γυναῖκες καὶ κοράσια ἐργαζόμενα εἰς φυτείας κοκκινωγουλίων ἐπὶ τοῦ κτήματος Βολτζόνσι τοῦ Πουτινώλ, ἐπαρχία Κούρσι, ἐβουλήθησαν νὰ παύσωσι τὴν ἐργασίαν ἐπειδὴ ταῖς ἐδίδετο κακὸς ἄρτος ὃν ἠδυνάτουσαν νὰ φάγωσιν. Ὅτε αἱ γυναῖκες αὗται μετέβησαν εἰς τὴν ἀποθήκην ἵνα ἀναπαυθῶσι μετὰ τὸ γεῦμα, ὁ διευθυντὴς τὰς ἐκλείσσε καὶ ἀπέπληθε. Μετ' ὀλίγον ἐλθόντες 4 ὑπρέτασι ἐθεσαν πῦρ εἰς τὴν ἀποθήκην. Ἡ πυρκαϊὰ ἀμέσως περιέβαλε μὲ φλόγας τὴν

ἀποθήκην. Οἱ προσδραμόντες νὰ τὰς σώσωσι δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀνοίξωσι τὴν θύραν τῆς ἀποθήκης, διότι αὕτη ἦνοιγε πρὸς τὰ ἔσω αἱ δὲ γυναῖκες αἰτίνας ἤθελον νὰ ἐξέλθωσι τὴν ὠθον πρὸς τὰ ἔξω. Οὕτω καὶ αἱ 119 ταλαιπώροι ἐκάνησαν. Πέντε ἐξ αὐτῶν ἐξήχθησαν ἀλλ' ἀπέθανον συνεπεία τῶν πληγῶν τῶν. Ἡ θέα τῶν 119 μαύρων πτωμάτων εἶναι φοβερά. Ἐκ τῶν αὐτουργῶν εἰς ἐπίγειν οἱ λοιποὶ τρεῖς συνελήφθησαν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4 Αὐγούστου. — Οἱ ἀκαιροὶ λέγουσιν ὅτι ὁ Βάκερ πασᾶς θὰ ἦναι ἀρχηγὸς τῶν ἐν Τριπόλει Τουρκικῶν στρατευμάτων.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, αὐθμερόν. — Ἀπερίγραπτος ἐνθουσιασμός ἐπεκράτει κατὰ τὴν ὁδοπορίαν τοῦ Τσαρού' ἐνῷ διέβαινε τὸν ποταμὸν Βόλγαν ὁ λαὸς ἦτο γονυπετῆς ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ.

Ἄριθ. πρωτ. 2,368.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟ ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Διακηρύττει ὅτι :

Συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 8,317 ε. ε. διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου, ἐκτίθεται ἐνταῦθα τῇ 24, 25 καὶ 26 τρέχ. μηνὸς Ἰουλίου, ἡμέραν Παρασκευῆν, Σάββατον καὶ Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 11 π. μ. εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ προμήθεια σχοινίων κεδρωτῶν καὶ σχοινίων λευκῶν ὡς καὶ δετηρίας καὶ μερμίθου, πρώτης καὶ δευτέρας ποιότητος, πρὸς χρῆσιν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, κατὰ τὰ δείγματα καὶ τοὺς ὄρους τῶν συμφωνιῶν, τοὺς ὑπὸ τοῦ διευθυντηρίου τοῦ Β. Ναυστάθμου συνταχθέντας, παραδοτέων ἐντὸς ἐννεήκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς συνταχθῆ τὸ συμβόλαιον τῶν συμφωνιῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων, πρὸς τὸ διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου.

Πρὸς γνῶσιν δὲ καὶ συμμόρφωσιν τῶν διαγωνισθησόμενων δημοσιεύομεν ὧδε τοὺς ἑξῆς δύο ὄρους :

Αον). αἱ πᾶς διαγωνισθησόμενος ὀφείλει νὰ ἔχη ἐγγυητὴν ἀξίόχρεων, ἄνευ τοῦ δικαιώματος τῆς διζήσεως.

Βον). α' ἂν ἡ παράδοσις τῶν σχοινίων δὲν γείνη ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας τῶν ἐννεήκοντα ἡμερῶν, ἢ ναυτικὴ ὑπηρεσία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προμηθεύῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν σχοινίων, εἴτε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εὐθυνομένου τοῦ ἐργολάβου εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς τοῦ τιμήματος, εἰς ὃ ἤθελε προμηθευθῆ αὐτὰ ἢ ναυτικὴ ὑπηρεσία, χωρὶς ὁ ἐργολάβος νὰ ἔχη διὰ τοῦτο τὸ δικαίωμα προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἡ μειοδοτικὴ δημοπρασία τῶν περὶ ὧν πρόκειται σχοινίων ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Οἱ ὄροι τῶν συμφωνιῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ προμηθευτοῦ τῶν εἰρημένων σχοινίων ὡς καὶ τὰ δείγματα αὐτῶν εὐρίσκονται ἐν τῷ Λιμεναρχεῖῳ Πειραιῶς, ἐνθα δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν οἱ βουλόμενοι νὰ διαγωνισθῶσιν εἰς τὴν μειοδοτικὴν τῶν περὶ ὧν πρόκειται σχοινίων δημοπρασίαν.

Ἡ παρούσα διακήρυξις δημοσιευθήτω διὰ μιᾶς τῶν ἐν Ἀθήναις, ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν Σύρῳ ἐκδομένων ἐφημερίδων, ἐκ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἡμῶν, εἰς δύο κατὰ συνέχειαν αὐτῶν φύλλα.

Ἐν Πειραιεὶ, τῇ 21 Ἰουλίου 1881.

Ὁ Λιμεναρχὴς Πειραιῶς
(Τ. Σ.) Α. Δ. ΜΙΑΟΥΛΗΣ
Πλωτάρχης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων

τούτέστι

τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλιν.
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιοῦμεν τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι :

Ἄνετέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας **ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ**, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1880 ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μὲ τὰ συνήθη δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρσφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πᾶσαν κατ' αὐτῆς ἀπαίτησιν. — Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεχθησομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται τὰ συμβόλαιά μας.

Περαιτέρω πληροφορίες δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ.

Οἱ Πράκτορες
C. KLEBE & Co.

Ὁ ἐνταῦθα γνωστὸς πυροτέχνης κ. Π. Νίνης εἰδοποιεῖ τὸ Σ. κοινὸν ὅτι ἐν τῷ κατὰ τὴν πλατεῖαν τῶν Βαποριῶν πυροτεχνεῖῳ αὐτοῦ κατασκευάζονται διάφορα πυροτεχνήματα, οἷον ράκέται, φῶτα βεγγαλικά διαφόρων χρωμάτων, τροχοὶ, βόμβαι καὶ πᾶν ἄλλο εἶδος εἰς τὴν τέχνην ταύτην ἀναγόμενον.

Ὅθεν οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τοιούτων ἀποταθῆτωσαν πρὸς τὸν ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ «Πανόπης» εὐρισκόμενον ἀδελφόν του, ἔστωσαν δὲ βέβαιοι ὅτι θέλουσι μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν πυροτεχνημάτων καὶ τῶν συγκαταβατικῶν τιμῶν.

ΤΡΕΙΣ ΑΠΟΘΗΚΑΙ κείμεναι εἰς θέσιν Ἄμμον μεταξὺ τῶν βυρσοδεφείων Γ. Λαγουροῦ καὶ Μ. Κορηλάκη, εὐρύχωροι, μήκους μέτρων 40 καὶ πλάτους μέτρων 6 ἐκάστη, ἔχουσαι πατάρια καὶ ὕδωρ ἀφθονον, σκεπασμένα δὲ μὲ κεράμους, **ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ** εἰς συγκαταβατικὴν τιμὴν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Πανόπης».

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο ἀποθήκαι κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥήγα καὶ ἀπέναντι τοῦ κουρείου τοῦ κ. Ν. Λυμπούση. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν κ. Ν. Α. Καρδίτσην.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ κεφαλαῖα, διάφορων εἰδῶν, μεταχειρισμένα, χρήσιμα διὰ νεοσυστενόμενα τυπογραφεία, πωλοῦνται ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς «Πανόπης» εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν.